

Rozhovor s vrchní sestrou Mgr. Romanou Jáchymovou

Práce na psychiatrii je krásná, a to hlavně svou pestrostí.

Tým sester Psychiatrického oddělení vede od Nového roku Mgr. Romana Jáchymová. Ve funkci vrchní sestry vystřídala Mgr. Hanu Dohnalovou.

■ Paní vrchní, co pro vás nová pozice znamená?

Nabídka na práci vrchní sestry přišla náhle, neměla jsem moc času na to, udělat si jednoznačnou vizi. Svou pozici vnímám jako velkou zodpovědnost, velkou výzvu a také jako projev důvěry, což mě velice těší. Určitě bych ráda pokračovala ve stejné atmosféře, kterou tady dokázala vytvořit naše dlouholetá vrchní Mgr. Hanka Dohnalová. Má velkou, možná největší zásluhu na tom, že se nám tady dobře pracuje, jsme tu rádi a málokdo z nás by měnil. Změnila jsem sice pozici, ale stále zůstávám na svém oddělení, které, troufám si říct, dobře znám. Znáám všechny své kolegy a z jejich strany vnímám podporu, důvěru a přátelskou atmosféru.

Mgr. Romana Jáchymová, vrchní sestra Psychiatrického oddělení / Foto: Jan Luxík

■ V nemocnici v Českých Budějovicích nejste žádným nováčkem. Kdy a kde jste v nemocnici začínala?

V roce 1994 jsem dokončila studium na Střední zdravotnické škole v Písku, následoval rok studia mimo obor

zdravotnictví a v roce 1995 jsem nastoupila na traumatologii jako sestra do nepřetržitého provozu na standardní lůžkovou část. Po půl roce jsem odešla na mateřskou dovolenou. Po návratu z mateřské jsem chtěla pokračovat na traumatologii, ale tehdy tam nebylo

místo a hlavní sestra nemocnice mi nabídla místo na psychiatrii. Bylo to úplně něco jiného než traumatologie, ale nabídku jsem přijala a dodnes jsem šťastná, že se tak stalo. Nastoupila jsem jako sestra do nepřetržitého provozu na lůžkovou stanicí A, což bylo mužské oddělení. V roce 2005 jsem přestoupila na ženské oddělení neboli stanicí B, kde jsem od roku 2005 až do letošního roku zastávala funkci staniční sestry. V roce 2008 jsem dokončila v Národním centru ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně specializaci v oboru psychiatrie a v roce 2014 jsem dokončila magisterské studium v oboru ošetřovatelství. Od roku 2008 pracuji na částečný úvazek

jiná práce. Hodně našich pacientů má chronická onemocnění a stává se, že se s některými setkáváme opakovaně, někdy i několikrát do roka. Dobře se známe, víme, co od sebe navzájem očekávat, známe potřeby těchto pacientů, a o to lépe se nám s nimi spolupracuje. Jedna věc mě na našem oboru trápí a dlouhodobě se snažím proti ní bojovat. Je jí stigmatizace našeho oboru. Stále ještě bohužel není na náš obor pohlíženo jako na ostatní, stále přetrvává mnoho mýtů a nepravd o duševně nemocných, a to nejen ze strany běžné populace, ale někdy bohužel i ze strany jiných zdravotníků.

■ **Na Psychiatrickém oddělení pracujete již přes dvacet let.**

"Jedna věc mě na našem oboru trápí a dlouhodobě se snažím proti ní bojovat. Je jí stigmatizace našeho oboru."

i na Jihočeské univerzitě, kde vedu semináře zaměřující se na péči o duševně nemocné, a zároveň jsem mentorem pro ošetřovatelskou praxi studentů na Psychiatrickém oddělení.

■ **Práce sestry na psychiatrii je velmi specifická. Co vás na vaší práci těší?**

Práce na psychiatrii je krásná, a to hlavně svou pestrostí. Nesetkáváme se tady se stereotypy – co pacient, to jiný příběh, jiné potřeby, jiný přístup,

■ **Co se za tu dobu změnilo a co naopak zůstává stále stejné?**

Na psychiatrii pracuji od roku 2000. Už tehdy jsem nastupovala do velmi přátelského, téměř rodinného prostředí. A zrovna toto se za těch dvacet let moc nezměnilo. Je pro nás hodně důležité, v jaké atmosféře pracujeme, jak se cítíme, jakou k sobě máme důvěru, toleranci a ohleduplnost. Pracujeme mnoho hodin s duševně nemocnými a naše „zákulisi“ je naší duševní hygienou. A docela se nám to daří. Není

výjimkou, že tu zaměstnanci pracují dvacet i více let. Dokonce jedna naše sestřička zde pracuje už přes čtyřicet let.

Výrazně se ale změnilo prostředí a vybavení našeho oddělení. Z poměrně strohého, někdy až nehezkého prostředí jsme se před třemi lety přestěhovali do krásných prostor nové psychiatrie, která pacientům nabízí mnohem více komfortu, soukromí a zázemí. Naši pacienti byli dříve i na pětilůžkových pokojích, měli společné sociální zařízení na chodbách a téměř žádný prostor pro volnočasové aktivity. Nová psychiatrie má jedno- nebo dvoulůžkové pokoje s koupelnou a WC, na lůžkových stanicích máme terapeutické místnosti, kde mají pacienti k dispozici rotoped, boxovací pytel, různé hry, potřeby na malování, knihy, časopisy. Máme i návštěvní místnosti, a především velmi pěknou zahradu s lavičkami, stoly a pingpongovým stolem, kterou naši pacienti hojně využívají. Vždy bylo naším cílem, aby se u nás pacienti cítili pohodlně, spokojeně, komfortně a to se nám v těchto nových prostorech daří mnohem lépe.

Trochu se také mění skladba pacientů. V porovnání s mými začátky je určitě více lidí se závislostmi a hodně mladých lidí s poruchami osobnosti. Dnešní doba s sebou přináší mnoho stresu, přibývají lidé s poruchou přizpůsobení, úzkostnými stavy.

■ **Umět vypnout a odpočinout si od práce patří k základům duševní hygieny. Jak trávíte volný čas?**

Vzhledem k tomu, že už máme dospělé syny, máme i více času na koníčky. S manželem máme rádi turistiku, cyklistiku, geocaching. Jako rodina rádi hrajeme stolní deskové hry. Já sama se nebráním ani různým ručním pracím. A neumím si představit život bez knížek.

■ **Ing. Veronika Dubská**

Oddělení vnitřních a vnějších vztahů

Celý časopis si můžete prohlédnout zde!